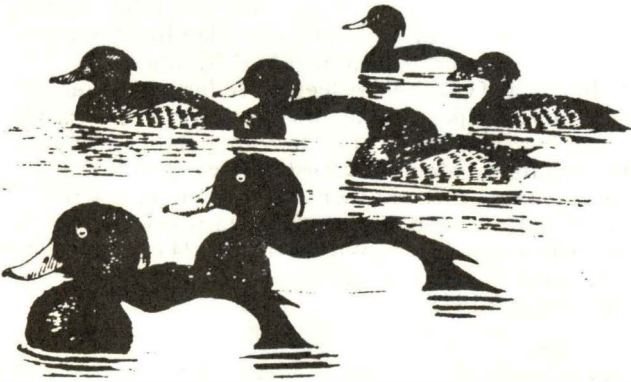

Nieuws uit de Amsterdamse Waterleidingduinen

W. Kuyper

Vogels

De vinkenbaan in de AWD heeft in 1992 in totaal 4761 vogels geringd. Het aantal soorten was 55. De tien meest gevangen soorten waren: Kleine Karekiet, Zwartkop, Fitis, Roodborst, Tijftjaf, Veldleeuwerik, Tuinfluiter, Spreeuw, Pimpelmees en Grasmus. De jaarlijkse watervogeltelling viel op 15 januari 1993. Er werden door de vogelwerkgroep Zuid-Kennemerland 3276 vogels geteld. Het meest algemeen was de Meerkoet met 1303 exemplaren. Opvallend waren 22 Nonnetjes, 83 Grote Zaagbekken en 10 Krooneenden. In begin januari waren er tijdens de korte vorstperiode veel eenden te zien in de kanalen met open water. Gezien werden o.a. Kuifeend, Wilde Eend, Wintertaling, Brilduiker, Tafeleend, Krakeend, Nonnetje en Grote Zaagbek. Daarnaast melden we nog de waarnemingen van Wilde Zwanen, Waterspreeuw, Ijsvogels en een Bronskoptaling.

Kuifeenden

Zoogdieren

Zoals in een Strandloper van vorig jaar gemeld werd, lopen er nu schapen in de AWD. Het gaat goed met de kudde die zich in het gebied Paardenkerkhof/Sasbergen bevindt. De kudde zal wel groter geworden zijn na de lammertijd van maart, april en mei. Op 14 januari werden ongeveer 60 bunkers onderzocht op vleurmuizen. Er werden 148 Watervleermui-

Invasies

Ab Steenwoorden

Sommige vogelsoorten kunnen plotseling vrij massaal worden waargenomen, terwijl ze gewoonlijk in veel mindere mate of helemaal niet worden waargenomen in onze omgeving. Dit verschijnsel noemen we invasie.

Een belangrijk kenmerk van invasievogels is dat er totaal geen regelmaat in het trekpatroon te vinden is, zoals bij veel andere vogelsoorten wel heel duidelijk te zien is. Veel vogels trekken jaarlijks vanuit hun broedgebied, via een bepaalde trekroute naar vrijwel jaarlijks dezelfde overwinteringsgebieden.

zen en 9 Grootoorvleermuizen geteld. Dit is een record voor de AWD, vorig jaar werden er 145 vleurmuizen waargenomen.

Insekten

Sinds kort is bekend dat de zeer zeldzame Kortschildkever (*Philonthus alpinus*) in de AWD leeft. De Veenmol, een tot 5 cm. lang insect, is vorig jaar voor het eerst in het duin aangetroffen.

Excursies

Elke eerste en derde zondag van de maand wordt er, onder leiding van de heren Siem Langeveld en Tom Puts, gewandeld door de AWD. Vertrekpunt bij het bezoekerscentrum, ingang Oase. Aanvang: 13.00 uur. Op elke tweede zondag is er een vroege-vogel-excursie onder leiding van de heren Jan van Zandvoort en Siem Langeveld:

- 9 mei: 06.00 uur, ingang Zandvoortselaan
- 13 juni: 05.30 uur, ingang Panneland
- 11 juli: 05.15 uur, ingang De Zilk

Werkzaamheden

De infiltratiegeulen 20 en 30 worden in 1993 schoongemaakt en krijgen (deels) een natuurlijke oever. Het Verlengde Oosterkanaal wordt uit gebruik genomen. Na diverse werkzaamheden is het de bedoeling dat het ondiepe grondwater zich hier verzamelt en er mogelijk een dunrel gaat stromen. Het bezoekerscentrum de Oranjekom zal in 1993 uitgebreid worden met een lezingenzaal.

Nieuwsbrief

Veel van de bovenstaande informatie komt uit de Nieuwsbrief Natuuronderzoek AWD jrg.3 nr.1. In dit blad staan verder nog gegevens over amfibieën in het eerste infiltratiegebied, plagproeven, Watervleermuizen, konijntellingen en vernatting in het zuidelijke deel. Deze nieuwsbrief is aanwezig in de bibliotheek van het Jan Verwey Natuurcentrum.

Invasievogels hebben dat duidelijke trekgedrag niet, deze trekken alleen door omstandigheden gedwongen uit hun oorspronkelijke broedgebied weg en verschijnen vrijwel altijd volkomen onverwacht, en op de meest vreemde plaatsen.

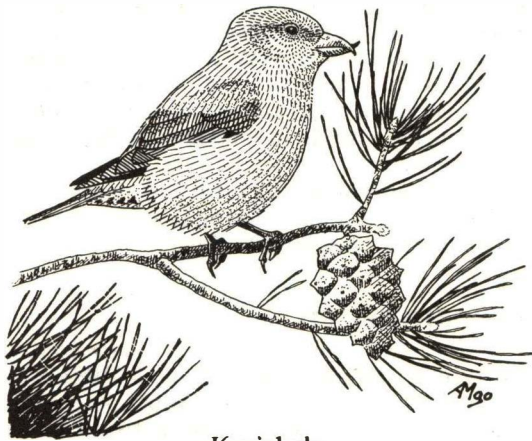
Invasie-achtige uittochten treden vooral op bij vogels uit de noordelijke gebieden, Skandinavië en de voormalige Sovjet-Unie. Vogelinvassies hebben vrijwel altijd dezelfde achtergrond, namelijk voedselschaarste in de oorspronkelijke broedgebieden.

Grote invassies worden vaak vooraf gegaan door een aantal goede jaren, met veel voedsel in het broedge-

bied. De populaties vogels breiden zich dan gigantisch uit. Als er dan een periode aanbreekt met voedselschaarste, zullen de vogels zich massaal gaan verplaatsen.

Invasievogels zijn vaak vogels die voor hun voedsel afhankelijk zijn van de zaden of vruchten van een bepaalde boomsoort, zoals bijvoorbeeld de Kruisbekken van de zaden van naaldbomen, of van een bepaald soort knaagdier, zoals bijvoorbeeld de Ruigpootbuiszand van Lemmingen.

Invasies van diverse vogelsoorten hebben de laatste jaren ook Nederland bereikt. Bij grote invasies van sommige soorten, worden de eerste vogels al in de zomer in West-Europa waargenomen. Kleinere invasies worden vaak pas tijdens de najaarstrek merkbaar. Ook in de wintermaanden, na plotselinge vorst kan er een massale doortrek zijn van bepaalde vogelsoorten, bijvoorbeeld, ganzen, eenden en fuutachtigen.

Kruisbek

Dit zijn dan geen invasies, maar vorstvluchten van vogelsoorten die wegtrekken onder invloed van klimatologische omstandigheden.

Opvallend bij enkele invasievogels is, dat in het voorjaar de drang om terug te keren naar de oorspronkelijke broedgebieden niet altijd aanwezig is. Dit leidt soms tot broedgevallen in streken die ver van het broedgebied verwijderd liggen.

Een goed voorbeeld hiervan zijn de Kruisbek en de Grote Kruisbek. In hun broedgebied in de uitgestrekte naaldbossen van Noordoost-Europa leven deze soorten vrijwel uitsluitend van de zaden van sparren. Het broeden begint al in februari en maart, de tijd dat de zaden van de naaldbomen rijpen. Er is dan vrijwel altijd voldoende voedsel aanwezig om de jongen te voeren.

Als de vogels in het najaar door voedselschaarste naar zuidelijker gelegen gebieden gedreven worden, komt het weleens voor dat ze daar ook tot broeden komen. Ook in Noordwijk is weleens een Kruisbek tot broeden gekomen (1967 Noordduinen) en van de Grote Kruisbek zijn in 1983 uitgevlogen jongen gezien op de Veluwe en in de Zuidhollandse duinen.

Kruisbek (*Loxia curvirostra*)

De afgelopen dertig jaar hebben vijf grote invasies van de Kruisbek onze omgeving bereikt. Bij grote invasies worden de eerste vogels al in juni/juli in ons land waargenomen. In groepjes zwerven ze dan door de naaldbossen in ons land en overal hoor je dan de kiek-kiep roepjes.

De eerste grote invasie (waarvan nog gegevens waren terug te vinden) die onze omgeving bereikte vond plaats in 1966. Vanaf augustus tot in december wer-

den tientallen exemplaren gezien in de Noordduinen. In 1972 werden vanaf 18 juni de eerste exemplaren waargenomen. Tot in oktober vond er toen regelmatig doortrek plaats van groepjes Kruisbekken.

Op 2 juni 1983 werden de eerste voorlopers op een invasie al waargenomen. Vooral in juni en juli van dat jaar werden Kruisbekken waargenomen.

Tijdens de najaarstrek in oktober 1985 werden redelijke aantallen Kruisbekken waargenomen. Op goede trekdagen wel tien tot twintig exemplaren per uur.

De laatste en waarschijnlijk tevens de grootste kruisbekkeninvasie vond plaats in 1990. Al in mei werden toen de eerste (vijftien) exemplaren waargenomen in de Noordduinen. Tot eind juli liepen de aantallen op tot wel zestig exemplaren in de Noordduinen. Hierna werden tot in oktober overtrekkende Kruisbekken gezien, tot wel honderd exemplaren per dag.

Grote Kruisbek (*Loxia pytyopsittacus*)

Deze soort broedt hoofdzakelijk in de naaldbossen in delen van Scandinavië, Polen en tot in het noorden van de voormalige Sovjet-Unie.

In het najaar van 1982 bereikte de eerste invasie van deze soort ons land. Tot die tijd waren er maar negen waarnemingen van Grote Kruisbekken in Nederland bekend.

Van 18 t/m 29 december 1982 verbleef een groep van 16 tot 25 exemplaren van deze, vermoedelijk Scandinavische vogels bij de Duindamseslag in de Noordduinen. Zij foerageerden hier in de dennen.

In het najaar van 1990 beleefde Nederland opnieuw een omvangrijke invasie van Grote Kruisbekken. De eerste vogels werden al in de zomer en het vroege najaar waargenomen. In Noordwijk werden de eerste exemplaren op 20 oktober waargenomen, ook nu weer in de dennen rond de Duindamseslag in de Noordduinen. Het aantal liep op tot 24 exemplaren in februari 1991. De laatste vogels werden bij ons gezien op 15 maart 1991.

Notenkraaker (*Perisoreus caryocatactes*)

Van de Notenkraaker bestaan twee ondersoorten, de diksnavelige Europese ondersoort, waarvan drie bevestigde waarnemingen in Nederland bekend zijn, en de dunsnavelige Siberische ondersoort, die vrijwel altijd wordt waargenomen bij invasies in West-Europa. De grootste invasie van deze soort die ooit Nederland heeft bereikt, vond plaats in 1968. Vooral de oudere vogelaars zullen zich deze invasie nog wel herinneren. Er werden toen al in augustus door heel Nederland Notenkraakers waargenomen. Ruim 2300 exemplaren werden gezien, verspreid over heel Nederland. Ook in Noordwijk werden een twintigtal Notenkraakers waargenomen.

Na deze invasie werden in 1969 een tweetal broedgevallen in het oosten van het land vastgesteld.

Zowel in 1985 en in 1991 bereikte een kleine invasie ons land. Het ging in beide jaren maar om enkele tientallen vogels. In 1985 werden zes exemplaren en in 1991 twee exemplaren in Noordwijk waargenomen.

Velduil (*Asio flammeus*)

Nederland ligt aan de zuidgrens van het vaste broedgebied van de Velduil (100-200 broedparen 1983).

Veel Noordepse Velduilen overwinteren in West-Europa. Vooral in oktober worden nog wel eens rondzwervende exemplaren waargenomen. In de winter van 1978/1979 vond er een invasie van Velduilen in Nederland plaats. De aantallen namen in december 1978 en januari 1979 sterk toe, tot driemaal het aantal

vogels dat gewoonlijk tijdens het winterhalfjaar in Nederland werd waargenomen. Ook bij ons werden die winter op zes verschillende plaatsen Velduilen waargenomen. Andere jaren met opvallend veel waarnemingen in onze omgeving waren oktober/december 1973, oktober 1975, oktober 1978 en oktober 1982.

Zwarte Mees (*Parus ater*)

Er zijn ook een aantal mezensoorten die nu en dan massaal hun broedgebied verlaten. De Zwarte Mees is er hier één van. Invasies van de Zwarte Mees zijn vaak erg opvallend, omdat het bijna altijd om grote aantallen vogels gaat.

In het najaar van 1989 was er sprake van een zeer grote invasie in West-Europa. De eerste groepjes Zwarte Mezen werden begin september in Nederland waargenomen.

In de omgeving van Noordwijk werden de eerste exemplaren op 22 september gezien. De meeste vogels werden langstrekkend over de Driehoek in de Noordduinen en de Puinhoop in Katwijk gezien. De topdagen waren 4, 5, 17 en 18 oktober, met respectievelijk 450, 1500, 1200 en 1100 exemplaren langstrekkend over de duinen. Buiten deze topdagen werden er wel dagelijks enkele tientallen exemplaren langstrekkend waargenomen. Eind oktober kwam er aan de gigantische stroom Zwarte Mezen, die door ons land trokken, een einde. Men schat dat er dan totaal zo'n 725.000 Zwarte Mezen zijn doorgetrokken. In november worden hier en daar nog enkele doortrekkende Zwarte Mezen gezien.

De laatste vergelijkbare invasie was in 1971, toen werden er ook vele duizenden vogels in ons land waargenomen.

Zwarte Mees

Ook toen waren er dagen, zoals bv. 10 oktober, dat er 100 tot 200 exemplaren langstrokken over de Noordduinen.

Middelste Jager (*Stercorarius pomarinus*)

Middelste Jagers verlaten ieder najaar de noordelijke broedgebieden en trekken zuidwaarts. Er worden vrijwel ieder najaar enkele exemplaren bij ons langstrekkend waargenomen.

In jaren met een goed broedseizoen worden in West-Europa aanmerkelijk meer Middelste Jagers gezien dan in jaren met een gering broedsucces. Dat 1985 voor de deze soort een jaar was met een goed broedseizoen, werd wel duidelijk tijdens de invasie in dat najaar. Gedurende september en oktober werden er voor Nederland vrij normale aantallen Middelste Jagers waargenomen. Op 2 november stond er, voor het

eerst sinds een lange tijd, een krachtige noordwestelijke wind. Langs de hele Nederlandse kust werden toen die dag totaal meer dan 200 Middelste Jagers waargenomen. Vanaf 2 t/m 12 november werden langs de Nederlandse kust 2000 tot 4000 exemplaren gezien. Ongeveer 75 procent van deze waargenomen vogels waren eerstejaars dieren.

Pestvogel

Bij ons werden in diezelfde periode ruim 400 exemplaren geteld, de twee beste dagen waren 6 november, met 155 exemplaren over zee in vier uur, en zeven november met 130 exemplaren over zee in vier uur.

Barmsijs (*Carduelis flammea*)

Ook van de Barmsijs bestaan verschillende ondersoorten, zoals onder andere de Kleine Barmsijs, die als broedvogel in Nederland voorkomt en de Grote Barmsijs, die broedt in Noord-Europa en leeft van de zaadopbrengst van berken.

De laatste, de Grote Barmsijs, wordt buiten invasiejaren als schaarse wintergast in Nederland waargenomen. Kleine invasies van deze soort zullen bij ons niet altijd opgemerkt worden, omdat de Kleine Barmsijs als broedvogel in de Amsterdamse Waterleidingduinen en ten zuiden van de Wassenaarseslag voorkomt. Waarnemingen van kleine groepjes Barmsijsen kunnen dus betrekking hebben op rondzwervende groepjes broedvogels.

De laatste grote invasie van deze soort vond plaats in november 1986. De eerste groepjes Grote Barmsijsen werden op 27 oktober waargenomen. Tot en met 2 december 1986 werden totaal zo'n 8000 overtrekkende exemplaren geteld (Katwijk). Op enkele dagen werden er zelfs meer dan 500 exemplaren per uur overtrekkend waargenomen. Andere, kleinere invasies van deze soort werden opgemerkt in november 1971, december 1975 en in oktober-december 1980.

Pestvogel (*Bombycilla garrulus*)

Als er in Noordwijk Pestvogels gezien worden, zitten ze vrijwel altijd in de omgeving van een Gelderse Roos. Pestvogels leven vooral van bessen, in hun broedgebied van de bessen van de Lijsterbes. Het komt niet vaak voor dat een grote invasie met duizenden vogels West-Europa bereikt. De grootste invasie van deze eeuw, met misschien wel duizenden vogels verspreid over heel West-Europa vond plaats in het najaar van 1965. Er werden toen op verschillende plaatsen in Nederland groepen van 100 tot 300 Pestvogels waargenomen. Helaas zijn er van Noordwijk geen waarnemingen bekend uit die tijd. Ook in 1981 vond er een grote invasie van Pestvogels plaats in West-Europa. In Nederland werden toen enkele duizenden exemplaren waargenomen. In Noordwijk verbleven toen drie exemplaren in een tuin aan de Dr. H. van Neslaan.

Een kleine invasie vond plaats in november 1990. Ongeveer 350 exemplaren werden toen, verspreid over heel Nederland, waargenomen met als grootste groep 80 exemplaren in Groningen.

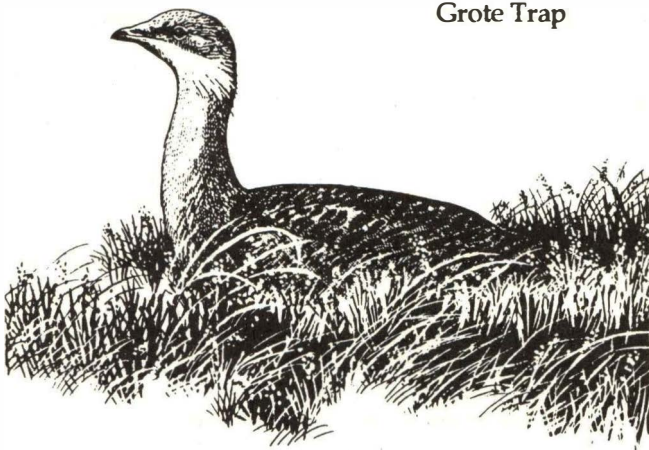
Bij ons in de omgeving werden dat jaar vijf exemplaren op het Hoftuinplein in Rijnsburg en één exemplaar bij de Jan Zwanenbrug waargenomen. Buiten deze invasies om werden ook in andere jaren enkele exemplaren in onze omgeving waargenomen.

Sijs (*Carduelis spinus*)

Invasies van Sijzen worden veroorzaakt door wisselende omstandigheden in de naaldbossen, waar ze broeden en in de berken- en elzenbossen in het noorden waar veel vogels overwinteren. Het gaat hierbij om honderdduizenden exemplaren.

Bij invasies zullen de eerste grote groepen Sijzen in september ons land bereiken. De grootste aantallen zullen ergens begin oktober ons land pas bereiken. Als er genoeg voedsel (berken- en elzenzaad) te vinden is, zullen veel vogels hier blijven overwinteren. Uit tellingen in februari 1982, na de invasie van najaar 1981 blijkt dat er zo'n veertig procent meer Sijzen in ons land aanwezig waren. Ook bij Sijzen komt het weleens voor dat er na een invasie een aantal vogels in ons land tot broeden komen. Dit is dan goed te merken op plaatsen waar de Sijs (de Nederlandse broedvogelpopulatie) normaliter niet tot broeden komt, bijvoorbeeld in het westen van ons land.

Grote sizeninvasies, waarbij soms meer dan 250 exemplaren per uur werden geteld, vonden plaats in september-november 1971, oktober-november 1978 en in oktober 1981.

Grote Trap

Vlaamse Gaai (*Garrulus glandarius*)

Normaliter gedragen Vlaamse Gaaien zich als standvogels die het gehele jaar in het oorspronkelijke broedgebied zijn waar te nemen. Tijdens de najaars-trek in september en oktober worden elk jaar wel een aantal langstreckende exemplaren waargenomen. Soms doen zich ook heuse invasies van deze soort voor. Vanuit Fenno-Skandinavië of Continentaal Europa trekken de vogels dan in West- of Zuidwestelijke richting. Deze "invasiegasten" zijn vrij duidelijk van de bij ons broedende Vlaamse Gaaien te onderscheiden aan hun donker grijze rug en hun bijna witte onderzijde.

Een echte, grote vlaamse gaaien-invasie vond plaats van half september tot half november 1972. De beste dag was 19 oktober, toen er bij Katwijk in een uur tijd ongeveer 1500 Vlaamse Gaaien overtrokken.

Een andere invasie vond plaats in 1983, van half september tot half oktober waren er dagen dat er meer dan vijftig exemplaren per uur overtrokken.

Keep (*Fringilla montifringilla*)

Dit is een karakteristieke bewoner van de taiga, de brede naaldhoutgordel die zich noordelijk uitstrekt tot de poolcirkel en loopt van Skandinavië t/m Sibirië. Het gaat hierbij om miljoenen broedparen, die in West-, Midden- en Zuid-Europa overwinteren.

In hun overwinteringsgebieden worden de meeste Kepen in groepen waargenomen, foeragerend onder beuken en berken of op verruigde terreinen.

Bij een mislukte oogst van b.v. beukenootjes in Midden-Europa, kunnen gigantische aantallen Kepen zich in zuidelijke en westelijke richting verplaatsen. Een deel van deze vogels kan daarbij in Nederland terechtkomen. Soms zijn deze aantallen Kepen zo hoog, dat men van een invasie kan spreken.

Ook in Noordwijk zijn in sommige winters gigantische aantallen waargenomen, zoals in november 1970 toen er ruim 400 exemplaren in landgoed Offem verbleven.

In oktober 1983 werden er op goede trekdagen soms wel 400 tot 600 exemplaren per uur geteld. De laatste grote kepeninvasie vond plaats in oktober-november 1986, toen er totaal ruim 6000 Kepen over de Puiinhoop bij Katwijk vlogen.

Ruigpootbuizerd (*Buteo lagopus*)

De Ruigpootbuizerd broedt in Europa alleen in Fenno-Skandinavië. Doordat de vogels een pal zuidelijke trekrichting volgen, zullen we in Nederland vrijwel uitsluitend Noorse en enkele Zweedse vogels te zien krijgen in het winterhalfjaar. Door gebrek aan voedsel (Lemmingen en Woelmuizen) in Oost- en Midden-Europa kan het weleens voorkomen dat de vogels die in die gebieden overwinteren noodgedwongen naar andere gebieden moeten uitwijken. Een enkele keer kan dat uitmonden in een invasie van Ruigpootbuizerden in Nederland.

Goede invasie-winters, met veel Ruigpootbuizerden in ons land, waren de winters van 1966/67, 1969/70, 1974/75, 1978/79 en, heel opvallend, het najaar van 1985.

Ook in Noordwijk werden tijdens deze invasies duidelijk meer Ruigpootbuizerden waargenomen dan in andere jaren. In de winter van 1978/79 werden vijf exemplaren in onze omgeving waargenomen. In 1985 werden er in oktober al zeven exemplaren in onze omgeving waargenomen, iets wat ongewoon vroeg is voor deze soort.

Grote Trap (*Otis tarda*)

Sinds het begin van deze eeuw hebben minimaal vier grote invasies van deze soort Nederland bereikt. De vogels die hier waargenomen worden behoren tot de Duitse Grote Trappen populatie (in het voormalig Oost-Duitsland). Normaliter zijn de vogels standvogel, die zich hooguit in de winter concentreren op voedselrijke plaatsen. Slechts bij hoge uitzondering trekken deze vogels weg, waarbij ze pal naar het westen vliegen.

De grootste invasie van Grote Trappen, die ons land de afgelopen eeuw heeft bereikt, vond plaats in de winter van 1978/79. Er werden toen in Nederland minimaal 126 exemplaren waargenomen. Ook bij ons is er een waarneming en een vondst bekend uit de winter van 1979.

De laatste invasie vond plaats in de winter van 1981/82, er werden toen 14 Grote Trappen in Nederland waargenomen.

Tot zover het overzicht van de invasies van vogels die de laatste jaren onze streek hebben bereikt. Ik heb geprobeerd om een zo compleet mogelijk overzicht samen te stellen. Er zullen ongetwijfeld nog meer invasies zijn geweest, die ik hier niet heb genoemd, of die simpelweg niet opgevallen zijn. Het is jammer dat er maar weinig gegevens over invasies in onze omgeving van voor 1970 bekend zijn.

Dat er voor die tijd ook grote invasies plaatsvonden in West-Europa, en ook Nederland bereikte, blijkt wel uit de wat oudere literatuur, zoals bijvoorbeeld in het boekje Vogel trek van DR. G.J. van Oordt. Hierin worden invasies besproken van het in de Aziatische steppen broedende Steppenhoen en van de Sneeuwuil. Dit zijn zo maar twee soorten die in vroeger jaren tijdens invasie-jaren in redelijke aantallen in Nederland werden waargenomen. Het is dus goed mogelijk dat beide soorten ook in Noordwijk werden waargenomen.

Van de Sneeuwuil is één waarneming bekend vanuit Noordwijk, in 1836 werd hier een exemplaar geschoten.

Het leuke van invasievogels is en blijft dat het altijd om soorten gaat die je bij ons niet of nauwelijks ziet en dat er totaal geen regelmaat in hun trekpatroon zit, dus je weet nooit wanneer ze weer zullen verschijnen.

Literatuur:

Dijk J. van en Hoek D.M. 1989. Vogels van Noordwijk en Omstreken.

Ferguson-Lees J. en Willis I. 1987. Tirions Vogelgids.

Oordt Dr. G.J. van 1943. Vogel trek.

Sovon 1987. Atlas van de Nederlandse Vogels.

Jaargang 1 t/m 14 Dutch Birding.

Diverse afleveringen van de Duinstag Katwijk.

Het archief van de Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming Noordwijk.

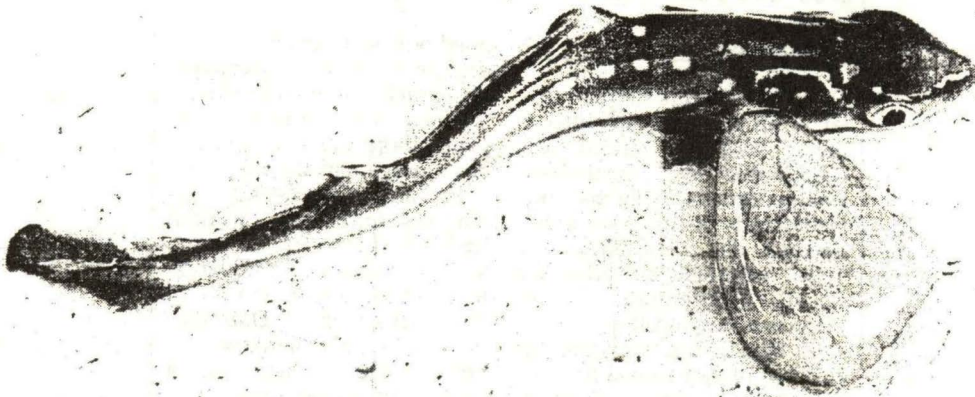
Geknipt

Kees Verweij

Wie de kranten regelmatig volgt, kan zeker heel bijzondere dingen aan de weet komen. Ik denk, dat de meeste mensen nauwelijks op de hoogte zijn van het feit dat er verschillende soorten haaien in de Noordzee rondzwemmen.

Dit is misschien maar goed ook, want anders zouden verschillenden geen stap meer in zee durven wagen. Ze zijn er zeker niet in grote aantallen, maar blijkens bijgaande knipsels manifesteren zij zich toch op gezette tijden.

Ongeboren doornhaai

NOORDZEE • Een ongeboren doornhaai op het dek van een vissersboot. Het jong werd door vissers op de Doggersbank met voedselzakje en al uit de buik gehaald van een volwassen doornhaai. Zij was verstrikt geraakt in de netten. Moeder belandde op de visafslag, het jong werd gevoerd aan de zeevogels.

De doornhaai komt vrij algemeen voor langs de Nederlandse en Belgische kust. De kleine haai heeft een grijze rug, witte buik en een stekel voor beide rugvinnen. Hij wordt maximaal een meter lang. Hij voedt zich met ongewervelde bodemdieren en kleine platvis. De haai is absoluut niet gevaarlijk voor mensen.

De doornhaai is eierlevend barend. De eieren ontwikkelen zich in de moeder tot kleine visjes. De jongen groeien door het voedselzakje leeg te eten.

FOTO • MARTIJN DE JONGE